

Za deset růží

Věra Martinová

1. Už se vánkem líný vítr stal,
už si jménem říká den.
Jen já však pořád čekám dál,
až z dálky přijde sen.

Až se z dálky vrátí hříšně sám
i s tím svým věčným proč.
Čas vlídně lásky spočítá
a spustí kolotoč.

- R: Za deset růží s vůní papíru
dám lístek tam i zpět.
Směr štěstí šité na míru
a bíločerný svět.
Svět prázdných dvěří,
prázdných skel,
ze růže pouťové.
Ať dál se točí kolotoč
i mé sny bláhové.

2. Kdesi bílou křídou zázraků
klaun život úvod psal
a měsíc, dávný ponocný,
mu první jméno dal.

To ráno přišlo málem dřív,
než věčný tulák sen.
To ráno růží bez trní,
to ráno sladkých jmen.

- R: Za deset růží...